

Осмонлару ердаги нарсалар қандай тасбек айтадилар?

05:00 / 01.03.2017 3135

Тасбек луғатда “улуғлаш” маъносини англатади. Истилоҳда эса “Аллоҳ таолони барча нуқсонлардан холи деб эътироф этиш” маъносига тўғри келади.

Тасбек айтиш фақатгина инсонларга хос эмаслиги, балки инсонлар яратилмаган вақтда ҳам атроф оламдаги барча нарсалар Аллоҳга тасбек айтиб турганлари Қуръони каримда шундай баён қилинган:

رَضِيَ اللَّهُ عَنْ مَنْ أَوْتَ اللَّهَ بَحْسَنَةٍ

“Осмонлардаги ва ердаги нарсалар Аллоҳга тасбек айтди” .

Уламолар: “Ушбу оятда “Аллоҳга тасбек айтди”, дея ўтган замон шаклида хабар берилиши инсонлардан олдин яратилган осмонлар ерлар ва улардаги барча нарсалар тасбек айтиб туришганига далолат қиласи”, – деганлар.

Бошқа бир оятда эса осмонлардаги ва ердаги нарсаларнинг Аллоҳга тасбек айтишлари ўтган замонга хос эмаслиги, балки доимо тўхтовсиз бардавом бўлиб туриши шундай баён қилинган:

وَمَنْ حَبَسْتَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَا يَوْمَ حَبَسْتَ هُنَّ مَنْ أَنْهَى إِلَيْكُمْ

“Унга етти осмону ер ва ундаги кимсалар тасбек айтадилар. Унинг ҳамди билан тасбек айтмаган бирор нарса йўқ. Лекин уларнинг тасбеҳларини англамайсизлар” .

Ушбу оятда “тасбек айтадилар”, – дея ҳозирги ва келаси замон шаклида хабар берилиши осмонлару ердаги фаришталар, инсонлар, ҳайвонлар, набототлар барча-барчаси Аллоҳ таолога доимо тўхтовсиз тасбек айтиб туришларига далолат қиласи.

Мазкур нарсалар ичидан наботот ва ҳайвонот каби ақлсиз мавжудотларнинг тасбек айтишлари қандай бўлишини уламолар икки хил тафсир қилганлар:

1. Сўз билан тасбех айтадилар. Яъни, барча махлукотлар ўзларининг тилларида Аллоҳ таолога тасбех айтиб турадилар. Уларнинг тасбехларидан хос бандалар хабардор бўлишлари мумкин. Бу қараш аксар уламоларнинг қавли ҳисобланади;

2. Уларнинг ҳолатлари тасбех ҳисобланади. Яъни, ақлсиз мавжудотларнинг ақллар ҳайратда қоладиган таркибий тузилишларию ташқи кўринишлари уларни шундай яратган Зотнинг барча нуқсонлардан холи эканига далолат қилиб туради. Уларнинг ана шу далолатлари тасбех ҳисобланади.

Ақлсиз мавжудотлар ҳам сўз билан тасбех айтадилар деган уламолар уларнинг тасбех айтишларини икки хил маънода тушунтирганлар:

1. Аллоҳ таоло осмонлару ердаги жонли-жонсиз барча нарсаларда тасбех бўлиб зикр қилинадиган нарсани яратган. Аммо биз ҳам, уларнинг ўзлари ҳам тасбех айтаётгандарини англамайдилар.

Қатода раҳматуллоҳи алайҳ: “Дарахтми ёки ундан бошқасими барча руҳи бор нарсалар тасбех айтиб туради”, – деган.

Калбий раҳматуллоҳи алайҳ: “Дарахтлар ва униб чиққан барча нарсалар тасбех айтадилар. Улардан кесиб ташлангани эса тасбех айтмайдиган ўликка айланади”, – деган.

Имом Ҳасан раҳматуллоҳи алайҳдан: “Мана бу хонтахта ҳам тасбех айтадими?”, – деб сўрашганида: “Дарахтида турган пайтида тасбех айтган, ҳозир эса айтмайди”, – деб жавоб берган.

Баъзи уламолар: “Ҳар бир нарса асл ҳолида турганда тасбех айтади, асл ҳолатидан ўзгартирилса тасбех айтишдан тўхтайди. Масалан, дарахт шохлари дарахтда ўсиб турганда тасбех айтади, кесиб олиниб бирор буюм ясалгач тасбех айтишдан тўхтайди”, – дейишган”.

Баъзи уламолар: “Дарахт новдаси синдириб олинганда ҳам то қуриб қолгунича тасбех айтиб туради”, – дейишган. Бу сўзларига Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг дарахт новдасини бўлиб икки қабрга қадаб қўйганларини далил қилишган.

Демак ушбу қарашларни айтган уламоларнинг наздларида барча нарсалар ўзларининг тилларида сўз билан тасбех айтиб турадилар.

2. Осмонлару ердаги жонли-жонсиз барча нарсалардан чиқадиган овозлар уларни биладиганлар учун ҳақиқатан тасбеҳдир. Уларнинг бу тасбеҳларини фақат пайғамбаргина биладилар.

Ақлсиз мавжудотларнинг ҳолатлари тасбеҳ ҳисобланади деган уламолар ўзларининг қарашларини қўйидагича тушунтирганлар:

“Осмонлару ердаги жонли-жонсиз барча нарсалар Аллоҳ таолога тасбеҳ айтадилар. Яъни мўмин инсонлар “субҳаналлоҳи ва биҳмдиҳи” дейдилар. Аммо ақлсиз ҳайвонлар ва жонсиз нарсалар сўз билан тасбеҳ айтмайдилар. Балки уларнинг борликлари ва ақллар ҳайратда қоладиган даражадаги хусусиятлари Буюк Яратувчининг ягоналигига ва мислсиз улуғлигига гувоҳлик беради. Ана шу далолат уларнинг тасбеҳлари ҳисобланди. Зеро ҳикматли сўзда: لَعْنَةُ الْحَمْرَاءِ فَمَا لَعْنَةُ الْقَوْلِ “Хол тили (ҳолат далолати) қол тилидан (тил билан айтишдан) кўпроқ маъно англатади”, – дейилган.

Мазкур мавжудотларнинг тасбеҳ айтишлари икки хил тафсир қилингани сабабли оят давомида келган “Лекин уларнинг тасбеҳларини англамайсизлар” деган сўзнинг маъноси ҳам табий равишда икки хил тафсир қилинган:

1. Уларнинг тилларини тушунмаганларингиз сабабли айтаётган тасбеҳларини англамайсизлар, ёки уларнинг айтаётган тасбеҳларини идрок қилиш сизларга оғир бўлгани сабабли англамайсизлар;
2. “Яхшиликка далолат қилувчи уни адо этувчи каби бўлади”, дейилгани сингари уларга ақл юритиб назар солувчиларнинг ҳайратдан тасбеҳ айтиб юборишлирига сабаб бўлганларинг ўзи уларнинг тасбеҳларидир. Шунинг учун сизлар уларнинг тасбеҳларини эмас, уларни кўриб тасбеҳ айтаётганларнинг сўзларини англайсизлар.

Барча махлуқотларни Ўзига тасбеҳ айттириб қўйган Зотга ҳамду санолар, У зотнинг элчиси бўлган саййидул башарга салавот ва саломлар бўлсин.